

Opinie

De zelfkant van het HNO-project

OPINIE

Door George Lichtveld

Vanaf het moment waarop het project voor de bouw van een nieuw ziekenhuis voor Curaçao werd ontwikkeld, door een obligatielening verstrekt door Nederland werd gefinancierd en in opdracht van het Land door Sona zou worden uitgevoerd, kon men verwachten dat het bouwproces de lokale gemeederen behoorlijk in beroering zou brengen. Een project van deze magnitude (een investering van meer dan 400 miljoen) waar ook zo veel stakeholders bij betrokken zijn, heeft natuurlijk sociaal-maatschappelijk gezien een enorme impact op een kleine gemeenschap van 160.000 zielen.

De shockwaves laten zich thans goed voelen nu de voornamelijk achter de schermen gevoerde onstellige belangensstrijd tot een climax dreigt te komen. Projectbeheerder Sona wordt in de media verguisd op grond van conclusies neergelegd in een door een onguur advocatenkantoor gemanipuleerd conceptrapport dat moet uitwijzen dat Sona zijn werk niet naar behoren heeft gedaan. Op dat louche kantoor kom ik dadelijk terug, eerst voor de duidelijkheid het volgende. Sona heeft eind vorig jaar de werksamenwerking met Berenschot verbroken omdat er eens een eind moet komen aan het onverschuldigd en ongemotiveerd declareren van kosten. De oorspronkelijke prijs die met Berenschot was afgesproken voor het verrichten van uitvoeringswerkzaamheden ten behoeve van Sona in het HNO-project bedroeg minder dan de helft van wat er uiteindelijk daadwerkelijk aan Berenschot werd uitbetaald (meer dan 40 miljoen). Toen echter Sona eind vorig jaar aan Berenschot te kennen gaf het werkbond met 31 december 2016 niet voort te willen zetten en na uitbetaling van het resterende bedrag dat Sona nog aan Berenschot contractueel verschuldigd was, liet Berenschot hondsbrutaal

weten dat zij gewoon doorgingen met het project en dat Sona rekening moest houden met een maandelijks fee van minimaal 800.000 gulden; en dat niet alleen, de fee moest voortuit worden betaald en dat de eerste betaling op 7 januari 2017 verwacht werd, punt uit. Te gek voor woorden. Een dergelijke absurd arrogante houding kan alleen maar verklaard worden doordat Berenschot zich (politiek) gedekt voelde. Berenschot is niet alleen maar goed in het opkloppen van haar inkomsten, maar ook in het lobbyen: hun meesterlobbyist in casu verdient mijns inziens een ereplaats in de rij van Berenschotgrootheden, tenslotte is het hem gelukt meer dan het dubbele van de overeengekomen oorspronkelijke fee binnen te halen en dit met goedkeuring van de lokale politiek. Maar blijkbaar is dat nog niet genoeg. Dat een buitenlandse consultant zo schaamteloos te keer gaat is al erg genoeg, maar veel erger is

'Regering zou juist trots moeten zijn op Sona'

die gedeelten daaruit aangehaald die het beste uitkomen om Sona in een kwaad daglicht te stellen. Sona kan zich dus niet verdedigen. Vreemd genoeg vindt ook de regering dat Sona blijkbaar niet over het conceptrapport hoeft te beschikken, laat staan daarover een mening hoeft te hebben. Afgezien van het feit dat deze houding vragen oproept over de mate van transparantie en integriteit die de regering pretendeert hoog in het vaandel te dragen, is het ook onbegrijpelijk dat de regering haar contractpartner in het HNO-project bewust onwetend houdt over de inhoud van een conceptrapport dat Sona in diskrediet tracht te brengen zonder Sona de mogelijkheid te geven daarop te reageren. Uiterst vreemd. FCW-Legal, dat in dit geval de regering adviseert ('aanstuurt' lijkt een beter woord), beseft natuurlijk dat er geen spat heel blijft van het concept wanneer Sona de gelegenheid krijgt daarop te reageren, de onzin en de verdraaiingen die nu reeds in de kranten staan, wijzen daar reeds op. Dat er zo veel energie wordt gestopt in het monddood maken van Sona (aan Sona werd mediastilte verzocht) en het wegwerken

Het project van Hospital Nobo Otrobanda.

FOTO ARCHIEF

van deze beherende en toezicht houdende entiteit uit het HNO-project, heeft veel te maken met het feit dat Sona bekend staat als onwrikbaar, daar valt niets te halen, geen onderonsjes en geen toelichtingen van welke aard dan ook. Dat heilige huisje bestuurd door brave jongens moet aan de kant. Sona heeft gedurende haar meer dan 10-jarig bestaan voor meer dan 1,2 miljard aan projecten tot stand gebracht over alle eilanden van de voormalige Nederlandse Antillen. Gedurende die periode is Sona meer dan 50 maal geauditeerd door diverse accountantskantoren, waaronder die van de Nederlandse regering (ADR). Bij de subsidievaststelling aan het eind van het tienjarige traject bleek dat van de meer dan een miljard aan verstrekte Nederlandse fondsen er slechts

een bedrag van ongeveer 20.000 gulden niet verantwoord kon worden. Dit laatste had vermoedelijk te maken met rente-afrekeningen en koersverschillen. Ik tart welke instelling in Nederland of op Curaçao ook om deze fenomenale trackrecord van gedegen en verantwoorde administratievoering te evenaren. Sona heeft zelfs Olaf, het afschrikwekkende fraudeonderzoeksbureau van de Europese Unie, getrotseerd toen die naar aanleiding van een aantijging van corruptie, met veel fanfare een onderzoek liet uitvoeren. Ondanks de Gestapachtige aanpak van deze beruchte Europese waakhond is niets verkeers gebleken en moest Olaf met de staart tussen de benen aftaaien. In plaats van dat onze regering trots is op Sona en deze stichting op zijn minst alle ruimte geeft om zich te kunnen verweren tegen een gefabriceerd verhaal, laat het zich op een verkeerd been zetten door een advocatenkantoor dat beslist geen smetteloze reputatie heeft. Ons staat immers nog bekend voor ogen hoe dit kantoor met behulp van een inge-

huurde accountant van twijfelachtig allooi getracht heeft om ook met een gemanipuleerd rapport de toenmalige Aqualecra-top in diskrediet te brengen. Ook in dat geval was er geen wederhoor toegepast. Hoe moet men aankijken tegen een advocatenkantoor dat zulke louche praktijken hanteert, maar dat ook grote invloed had op het formatieproces, om daarna, middels verworven retainercontracten voor juridische ondersteuning voor diverse ministeries, te fungeren als de juridisch adviseur voor verschillende ministers, rapporten schrijft die hun het best uitkomen om daarna ook panklare conceptbrieven ter ondertekening voor te leggen aan de bewindvoerders. Wat zegt dat over onze regeerders? En wie regeert er nu, de regering of FCW-Legal? Wat is hier gaande? En waar blijft de afdeling Juridische en Constitutionele Zaken, telt die helemaal niet meer mee?

Ik hoop dat Sona in weerwil van het verzoek om mediastilte toch besluit om middels een persbericht of een persconferentie de bevolking in te lichten over hoe de zaken in het conflict tussen Sona en Berenschot werkelijk liggen. Ook hoop ik dat Sona de overlegging van het concept-tussentijds evaluatierapport rechtens zal afdwingen indien zowel FCW-Legal en/of de regering blijven volharden in hun oneigenlijk standpunt van onthouding van het rapport aan Sona. Curaçao verdient dit niet, dat gemanipuleer en gesjoemel achter de schermen ten behoeve van profiteurs moet eens een keer ophouden.

George Lichtveld is als medewerker verbonden aan Sona (Stichting Ontwikkeling Nederlandse Antillen) op Curaçao. Sona heeft twee directeuren: Reginald Doran en Tonnie Rossen; en twee commissarissen: Richard Hart en Miguel 'Mike' Alexander.

Advertentie

WWW.PAINTANDMORE.COM

Ergert U zich ook steeds weer aan (de herstelkosten van)

bladderende muurverf?

Bezoek onze website of bel 868 2666 voor oplossingen

PROBLEMEN & OPLOSSINGEN